

Акопов А. Р.

аспірант,

кафедра міжнародних комунікацій,

Навчально-науковий інститут міжнародних відносин,

Київський національний університет імені Тараса Шевченка,

вул. Юрія Ілленка, 36/1, м. Київ, 04119, Україна

E-mail: dalless2008@gmail.com

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-2252-85659>

ШТУЧНИЙ ІНТЕЛЕКТ У ДИПЛОМАТИЧНИХ ПЕРЕМОВИНАХ І МЕДІАЦІЇ

У статті досліджується роль штучного інтелекту (ШІ) у дипломатичних переговорах і медіації з акцентом на його практичному використанні, а також аналізі його потенційних переваг і ризиків. Дослідження покликане забезпечити цілісне розуміння наслідків використання інструментів ШІ для сучасної дипломатії та оцінити їхній потенційний вплив на врегулювання міжнародних конфліктів, управління кризовими ситуаціями та формування державної політики у цифровізованому та технологічно опосередкованому міжнародному середовищі. Встановлено, що у контексті зростаючої світової нестабільності та ускладнення міжнародних конфліктів штучний інтелект виступає важливим чинником трансформації дипломатичних переговорів і медіаційних процесів. Інтеграція технологій ШІ в дипломатичну практику відображає ширші тенденції цифровізації міжнародних відносин та осучаснює інструменти для аналізу конфліктів, підтримки прийняття рішень, оцінки ризиків, моделювання сценаріїв розвитку подій і полегшення комунікації між учасниками переговорів на національному та міжнародному рівнях. Опрацьовуючи великі обсяги структурованих і неструктурованих даних, системи ШІ допомагають дипломатам та медіаторам виявляти поведінкові закономірності, прогнозувати результати переговорів, моделювати альтернативні сценарії та сприяти узгодженню позицій у двосторонніх і багатосторонніх форматах. Крім цього, ШІ може оптимізувати розподіл ресурсів, контролювати виконання домовленостей і відстежувати часові зміни позицій зацікавлених сторін. Разом із тим використання ШІ у чутливих дипломатичних процесах створює низку етичних, правових і політичних ризиків, включно з прозорістю, підзвітністю, довірою, безпекою даних, справедливістю та збереженням ролі людини в ухваленні рішень.

Ключові слова: штучний інтелект, дипломатія, безпека, медіація, ризики.

Постановка проблеми в загальному вигляді, її зв'язок з науковими або практичними задачами. В умовах зростаючої складності вирішення міжнародних конфліктів і реалізації завдань багаторівневої дипломатії дедалі більшого значення набуває використання цифрових технологій у сфері врегулювання спорів. Штучний інтелект (ШІ), який суттєво трансформувач економіку, безпеку та державне управління, поступово інтегрується і в дипломатичну практику, зокрема у переговірні процеси та міжнародну медіацію. Оскільки алгоритмічний

аналіз даних, машинне навчання та обробка природної мови відкривають нові можливості для підтримки прийняття рішень, прогнозування поведінки сторін та оптимізації перемовних стратегій.

Провідні міжнародні актори, такі як США та ЄС, дедалі активніше експериментують із використанням ШІ в дипломатичному середовищі, інвестуючи у розвиток аналітичних платформ для обробки великих масивів документів, офіційних заяв і медіаматеріалів (Kilburg, 2025). У контексті міжнародної медіації ШІ починають використовувати для виявлення прихованих інтересів сторін, моделювання сценаріїв розвитку конфлікту та пошуку компромісних рішень, що потенційно підвищує ефективність перемовного процесу (Höne, 2019).

Водночас використання ШІ в дипломатичних перемовинах супроводжується низкою суттєвих викликів. Одним з ключових викликів стало питання довіри та легітимності, оскільки дипломатія традиційно ґрунтується на конфіденційності, міжособистісній взаємодії та глибокому розумінні політичного контексту, який складно повністю формалізувати алгоритмічними засобами. Наявні також ризики алгоритмічної упередженості, за яких системи ШІ можуть відтворювати або посилювати структурні недоліки, закладені у навчальних даних. У сфері медіації такі виклики можуть призвести до неправильного прорахунку позицій сторін конфлікту та викривлення результатів перемовного процесу.

Окрему увагу в політичних дискусіях привертають етичні та правові аспекти використання ШІ в дипломатії. Наразі не сформовано усталеної практики щодо того хто несе відповідальність за рішення алгоритмічних систем, або як забезпечити їх прозорість, контрольованість та захист конфіденційної інформації в дипломатичному контексті. Чинне міжнародне право та дипломатичні традиції не містять конкретних положень або стандартів щодо впровадження і використання штучного інтелекту в дипломатичних перемовинах або міжнародних посередницьких процесах. Сучасні алгоритми ШІ здатні аналізувати великі масиви інформації, моделювати сценарії розвитку подій і прогнозувати наслідки дипломатичних рішень, що дозволяє приймати більш обґрунтовані та стратегічно виважені рішення. У контексті міжнародної медіації ШІ допомагає відстежувати позиції сторін, оцінювати потенційні ризики ескалації конфліктів і пропонувати оптимальні шляхи компромісу, підвищуючи ефективність перемовного процесу (Pokhriyal & Koebe, 2023).

Відзначимо, що для української дипломатичної практики; аналітичні системи на базі ШІ дозволятимуть швидко обробляти інформацію, моделювати реакцію міжнародних партнерів та адаптувати позиції у складних багатосторонніх перемовинах, що також відкриває нові можливості для зміцнення національної безпеки, підвищення ефективності зовнішньополітичних стратегій і залучення міжнародних механізмів медіації. Тоді як на міжнародному рівні ШІ стає стратегічним ресурсом, який дозволить прогнозувати поведінку партнерів, визначати оптимальні перемовні стратегії та оцінювати наслідки різних сценаріїв розвитку подій. У той же час, ШІ створює нові виклики, пов'язані з прозорістю алгоритмів, дотриманням етичних стандартів, захистом конфіденційної інформації та безпекою даних, що набуває критичного значення для сучасної дипломатичної практики. Таким чином, ШІ розширює технологічні можливості міжнародних акторів і впливає на дипломатичні перемовини та медіацію, сприяючи більш аналітичному, оперативному та стратегічно точному підходу до прийняття рішень у міжнародних процесах (Klymchuk, 2025).

Аналіз останніх досліджень і публікацій, методологічної основи дослідження. Проблематика використання ШІ у дипломатичних перемовинах і міжнародній медіації є відносно новим напрямом наукових досліджень, що знаходиться на перетині міжнародних відносин, інформаційних технологій та конфліктології. У сучасній літературі ШІ розглядається не як автономний суб'єкт дипломатії, а передусім як інструмент підтримки прийняття рішень, аналізу перемовних позицій, прогнозування поведінки сторін та підвищення ефективності медіаційних процесів (Клущук, 2025).

Значний внесок у формування теоретичних засад дослідження ШІ в дипломатії зроблено у працях, присвячених алгоритмічній дипломатії та використанню автономних систем у перемовинах. Системи ШІ здатні моделювати багатосторонні перемовні процеси, оцінювати стратегії сторін та прогнозувати ймовірність досягнення компромісу (Vaccaro, Caosun, Ju, Aral, & Curhan, 2025). Подібні висновки підтверджуються в одному з сучасних досліджень, де показано, що алгоритми штучного інтелекту здатні аналізувати соціально-когнітивні аспекти перемовного процесу, виявляти приховані інтереси учасників, сприяючи підвищенню ефективності медіаційних механізмів у межах багатосторонніх перемовин (Liu et al., 2025).

Окремий напрям наукових досліджень пов'язаний із використанням штучного інтелекту безпосередньо в перемовних і медіаційних процесах. У низці сучасних праць акцентується увага на потенціалі ШІ як допоміжного інструменту міжнародних медіаторів, зокрема в контексті моделювання сценаріїв розвитку конфлікту, оцінки можливих наслідків запропонованих рішень та підтримки нейтральності медіаційного процесу (Höne, 2019). Водночас підкреслюються обмеження алгоритмічних підходів у ситуаціях, де визначальну роль відіграють політична воля сторін, емоційні чинники та неформальні домовленості, що не піддаються формалізованому аналізу. Крім того, у дослідженнях наголошується на ризиках алгоритмічної упередженості, непрозорості моделей прийняття рішень і проблемі відповідальності за результати перемовних процесів, у яких використовуються інструменти ШІ, що зумовлює необхідність збереження людського контролю над ключовими дипломатичними рішеннями та дотриманням принципів конфіденційності й нейтральності медіації (Höne, 2019; Liu et al., 2025).

Практико-орієнтований підхід до використання штучного інтелекту в дипломатії представлено у праці Д. Кілберга (Kilburg, 2025), де систематизовано конкретні сценарії використання ШІ в діяльності дипломатів, зокрема під час підготовки до перемовин, аналізу позицій партнерів, управління кризовими комунікаціями та підтримки багатосторонніх форматів перемовин. Д. Кілберг наголошує, що штучний інтелект здатний суттєво підвищити якість аналітичної підготовки, однак не може замінити політичне судження та відповідальність дипломата.

У сучасних дослідженнях також активно розглядається питання використання автономних і напівавтономних систем у перемовних процесах. Роботи, присвячені ШІ-перемовинам і мультиагентним системам, зокрема у дослідженнях (Vaccaro, Caosun, Ju, Aral & Curhan, 2025; Liu et al., 2025) щодо автономних перемовних агентів і цифрових медіаторів продемонстровано потенціал ШІ у формалізованих перемовних середовищах. Водночас автори зазначають, що перенесення таких моделей у сферу дипломатії потребує значної адаптації з урахуванням політичного контексту, асиметрії влади і норм міжнародного права. Додамо також, що наразі спостерігається поступова інтеграція штучного інтелекту у дипломатичні перемовини та міжнародну медіацію як інструменти аналітичної підтримки та оптимізації

процесів. Проте наявні дослідження фрагментарно висвітлюють взаємозв'язок між технологічними можливостями ШІ та специфікою дипломатичної практики, що підкреслює необхідність подальших цілісних досліджень у цій сфері.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячується стаття. Провести аналіз ролі та потенціалу використання штучного інтелекту у дипломатичних перемовинах і міжнародній медіації з урахуванням сучасних теоретичних підходів і практичних напрацювань, а також можливостей і обмежень використання ШІ як інструменту підтримки перемовних і медіаційних процесів.

Формулювання цілей статті. Мета статті – проаналізувати наявні публікації та практики використання штучного інтелекту у дипломатичних перемовинах і медіації, узагальнивши тенденції та ризики його впровадження, а також визначити впливу ШІ на ефективність здійснення дипломатичних процесів.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням наукових результатів. Використання автономних агентів на основі штучного інтелекту у дипломатичних перемовинах демонструє здатність таких систем відтворювати ключові параметри перемовної взаємодії, зокрема стратегічну адаптивність, орієнтацію на співпрацю, узгодження інтересів сторін, а також прогнозувати дії контрагентів та адаптувати стратегію. Наприклад, поєднання традиційних теорій перемовин із алгоритмічними підходами ШІ підвищує їх результативність, скорочує час для досягнення домовленостей і зменшує ризики, пов'язані з людськими когнітивними обмеженнями (Vaccaro, Caosun, Ju, Aral, & Curhan, 2025). Для підтримки багатосторонніх економічних перемовин на рівні ЄС здійснюється використання ШІ-системи, які аналізують великі масиви торговельних даних, моделюють реакції партнерів і прогнозують наслідки політико-економічних рішень, що дозволяє дипломатам оперативніше коригувати стратегії (Hrushchynska, 2025). Подібні підходи використовуються у НАТО для координації дій членів альянсу, де автономні агенти відстежують інформаційні потоки та оцінюють ймовірні сценарії розвитку подій (Grgić, 2025).

Відзначимо, що система ProMediate (Liu et al., 2025) дозволяє автономним агентам аналізувати інтереси сторін, пріоритети учасників і емоційну динаміку перемовного процесу, підвищуючи точність рекомендацій для дипломатів. Це відповідає ігровим моделям багатосторонніх перемовин, де передбачення стратегій інших гравців і адаптація власної поведінки є критичною для досягнення консенсусу. Прикладом використання стала підготовка миротворчих місій ООН, коли системи моделюють дії учасників і прогнозують потенційні конфлікти, дозволяючи медіаторам швидше узгоджувати рішення (Di Martino & Ford, 2025).

Запровадження автономних ШІ-систем у дипломатичну практику супроводжується низкою викликів, серед яких можемо виокремити забезпечення прозорості алгоритмів, мінімізація ризиків алгоритмічної упередженості, захист конфіденційної інформації та збереження людського контролю над стратегічно важливими рішеннями. Як демонструють результати дослідження (Liu et al., 2025), врахування соціо-когнітивних параметрів у проектуванні ШІ не лише підвищує якість перемовних результатів, а й сприяє формуванню підзвітних і справедливих механізмів міжнародної медіації. Додатково, це дозволяє автоматизовано обробляти великі обсяги дипломатичної інформації, виявляти стійкі шаблони співпраці між міжнародними акторами та оцінювати ймовірні результати перемовин (Grgić, 2025). ШІ-система допомагає прогнозувати стабільність партнерських відносин, визначати потенційні ризики конфліктів і надає аналітичні підказки

для планування стратегій взаємодії. Завдяки цьому дипломати можуть швидше отримувати цілісну картину міжнародних процесів, систематизувати дані та приймати рішення, зберігаючи роль людини у фінальному оцінюванні.

Додамо, що Д. Кілбург розглядає практичні способи використання ШІ у діяльності дипломатів. Автор показує, що системи штучного інтелекту здатні обробляти великі обсяги інформації, виділяти ключові сигнали у міжнародних повідомленнях і прогнозувати потенційні ризики конфліктів або зони співпраці між акторами. Наприклад, ШІ-інструменти можуть автоматично класифікувати офіційні заяви, медіаматеріали та звіти про міжнародні події, що дозволяє дипломатам швидше формувати обґрунтовані аналітичні висновки та розробляти варіанти перемовних стратегій. Водночас автор підкреслює, що ШІ не замінює експертну оцінку людини, а виступає як допоміжний інструмент для підвищення оперативності, точності аналізу та системності підходів у підготовці до багатосторонніх перемовин. Особливістю підходу також є поєднання алгоритмічної обробки даних з етичними та організаційними рамками, що гарантує, що результати аналізу використовуються у прийнятті рішень без порушення принципів прозорості та відповідальності (Kilburg, 2025).

Використання генеративних моделей штучного інтелекту дозволяє скорочувати невизначеність, звужуючи численні можливі варіанти до одного результату з високою впевненістю, створюючи ілюзію однозначності (Di Martino & Ford, 2025). Такий алгоритмічний підхід може вступати в протиріччя зі складністю дипломатичних процесів, де перемовини та комунікація базуються на співіснуванні різних оцінок, точок зору та культурних контекстів. Для вирішення проблемних ситуацій у межах публічної дипломатії, наприклад, враховується невизначеність ситуації, розглядаються альтернативні інтерпретації та потенційні наслідки рішень, що дозволяє сформувати алгоритм довіри між сторонами та ефективно координувати інтереси. ШІ при цьому використовується як допоміжний інструмент для збору та аналізу даних, моделювання можливих сценаріїв і підготовки текстових матеріалів, а також для виявлення усталеної поведінки учасників і структурування великих обсягів інформації, що полегшує аналітичну роботу і підготовку до багатосторонніх перемовин. Однак алгоритми не враховують емоційні, соціальні та культурні нюанси, які часто визначають хід дипломатичних процесів, тому їх використання потребує поєднання з безпосередньою участю людей у прийнятті рішень та управлінні перемовним процесом.

У багатосторонніх дипломатичних перемовинах ШІ використовується для цілісного аналізу великих обсягів інформації, що включає офіційні документи, публічні заяви і медіаматеріали, а також дані про поведінку та настрої учасників. Використання таких систем дозволяє виявляти тенденції співпраці, оцінювати ймовірні сценарії розвитку перемовин і прогнозувати можливі результати на основі історичних і поточних даних. Це дає змогу дипломатам швидше координувати позиції сторін, формувати аргументацію та приймати обґрунтовані рішення у складних багатосторонніх процесах. Водночас автоматизація аналітичних процедур супроводжується ризиками, зокрема алгоритмічною упередженістю, недостатньою прозорістю прийняття рішень і зменшенням ролі людського контролю у стратегічному управлінні перемовинами. Для зменшення цих ризиків ШІ має використовуватися як допоміжний інструмент, а його результати слід поєднувати з оцінкою експертів і внутрішніми протоколами контролю. Впровадження

стандартів управління ШІ-системами, забезпечення прозорості алгоритмів і регламентація процедур їхнього використання дозволяє підтримувати баланс між автоматизацією аналітики та критичною роллю людського чинника, сприяючи підвищенню ефективності багатосторонніх дипломатичних перемовин (Judijanto, Samaduri & Nampira, 2025).

Інтеграція ШІ у сучасну економічну дипломатію забезпечує оперативну і точну обробку великих масивів економічних даних, що включають інформацію про торговельні потоки, фінансові ринки, санкційні режими та міжнародні економічні угоди. Завдяки використанню аналітичних алгоритмів дипломати можуть прогнозувати зміни на міжнародних ринках, відстежувати тенденції у поведінці міжнародних партнерів і визначати потенційні зони економічної співпраці чи конфліктів. Це дозволяє своєчасно коригувати стратегії перемовин, моделювати можливі наслідки рішень і швидко реагувати на економічні виклики, зменшуючи ризики втрати можливостей або неврахування критичних чинників. При цьому особлива увага приділяється проблемам алгоритмічної упередженості, захисту конфіденційної інформації, нерівномірного доступу до технологій і необхідності міжнародної координації у регулюванні ШІ, що забезпечує більш прозору і контрольовану інтеграцію інструментів ШІ. Водночас використання ШІ-систем створює можливості для підвищення ефективності оцінки ризиків і управління складними економічними процесами, а також дозволяє дипломатам планувати дії з урахуванням потенційних економічних і політичних сценаріїв (Hrushchynska, 2025).

Використання ШІ у сучасній дипломатичній роботі дозволяє підтримувати ключові функції, такі як адміністрування перемовин, обробка великих обсягів інформації та оцінка міжнародних подій. За допомогою технологій обробки природної мови, машинного навчання та аналітики соціальних настроїв дипломати можуть відстежувати зміни позицій сторін, прогнозувати потенційні конфлікти та аналізувати інформаційні загрози в режимі реального часу. Це дозволяє точніше оцінювати контекст перемовин, визначати ймовірні сценарії розвитку подій і підвищувати ефективність медіаційних процесів. Використання ШІ-систем також дає змогу автоматизувати аналіз великих обсягів дипломатичних документів і публічних повідомлень, виявляти тенденції співпраці або напруженості між міжнародними акторами та швидше формувати аналітичні рекомендації для прийняття рішень. При цьому важливо враховувати ризики, пов'язані з кібербезпекою, захистом приватності та правовою регламентацією використання алгоритмічних рішень у зовнішній політиці. Для ефективного використання ШІ необхідно поєднувати аналітичні можливості систем з людським стратегічним мисленням, а також впроваджувати механізми прозорості, підзвітності та етичного контролю, що забезпечують безпечне і відповідальне використання автономних систем у дипломатичних процесах (Klymchuk, 2025).

Штучний інтелект у дипломатичних процесах використовується для підтримки стратегічного планування та аналітичного супроводу багатосторонніх перемовин, де потрібно одночасно обробляти великі масиви даних і відстежувати численні сценарії розвитку подій. ШІ-системи здатні аналізувати інформаційні потоки, виділяти ключові тенденції та оцінювати ризики, що дозволяє дипломатам оперативніше приймати рішення та координувати дії різних сторін. Такі технології можуть допомогти у прогнозуванні поведінки контрагентів, визначенні пріоритетних зон перемовин та моделюванні можливих наслідків ухвалених рішень, забез-

печуючи структуровану підтримку для планування стратегій і тактик перемовин. Водночас використання ШІ ставить перед дипломатами низку викликів, включно з необхідністю контролю за прозорістю алгоритмів, уникненням упередженості в обробці даних та забезпеченням належної підготовки персоналу, здатного ефективно інтегрувати технології у процес ухвалення рішень. Для досягнення безпечного і результативного використання ШІ у дипломатії важливо поєднувати технологічні можливості з управлінськими та етичними механізмами, визначати стандарти використання систем та зберегти баланс між автоматизацією процесів і роллю людини у стратегічному управлінні (Sirenko, 2024).

Діяльність ШІ у багатосторонніх перемовинах включає аналіз офіційних документів, публічних заяв, медіаматеріалів та даних про поведінку учасників, що дозволяє дипломатам оцінювати ймовірні сценарії розвитку перемовин і прогнозувати потенційні результати на основі історичних і поточних даних, (Judijanto, Samaduri & Nampira, 2025). США використовує ШІ-інструменти для моніторингу міжнародних комунікацій, автоматичного виділення ключових сигналів та формування аналітичних висновків для стратегічного планування (Sirenko, 2024; Konovalova, 2023).

Двосторонні та багатосторонні дипломатичні процеси значно трансформуються завдяки використанню ШІ-інструментів для аналізу та прогнозування. Системи обробляють великі масиви даних, виявляють закономірності в поведінці партнерів і дозволяють прогнозувати потенційні сценарії розвитку перемовин, що допомагає дипломатам своєчасно коригувати позиції та оцінювати ризики. Практичні приклади включають оцінку наслідків торговельних чи політичних рішень, виявлення прихованих тенденцій співпраці та підтримку координації багатосторонніх ініціатив, що підвищує ефективність медіації. Одночасно з'являються нові вимоги до професійної підготовки: дипломати повинні поєднувати класичні навички ведення перемовин і стратегічного мислення з компетенціями у сфері аналізу даних, машинного навчання та цифрових технологій. Для результативного використання ШІ важливо встановлювати організаційні та нормативні механізми співпраці з технічними фахівцями, впроваджувати стандарти прозорості та етики алгоритмів і забезпечувати постійний контроль за точністю генерованих системою прогнозів (Pokhriyal & Koebe, 2023).

Загалом, використання автономних ШІ-систем у дипломатії поєднує аналітичний потенціал технологій із теоретичними підходами до перемовин та міжнародної взаємодії, забезпечує структуровану підтримку для планування стратегій, прискорює обробку інформації і підвищує точність оцінки ризиків, при цьому зберігаючи ключову роль людини у прийнятті рішень (Klymchuk, 2025; Pokhriyal & Koebe, 2023).

Висновки дослідження та перспективи подальших досліджень у даному напрямку. Штучний інтелект стає важливим інструментом у дипломатії та міжнародній медіації, здатним трансформувати традиційні підходи до перемовин і багатосторонньої взаємодії. Використання ШІ-систем дозволяє автоматизувати обробку великих обсягів даних, прогнозувати поведінку учасників перемовин, оцінювати ризики та тенденції, а також оптимізувати комунікацію між сторонами. Завдяки цьому штучний інтелект підвищує ефективність багатосторонніх перемовин, скорочує час досягнення домовленостей і забезпечує більш об'єктивне ухвалення рішень, зменшуючи вплив суб'єктивних упереджень і когнітивних помилок учасників перемовинного процесу.

Водночас інтеграція ШІ у дипломатичну практику формує низку складних викликів і ризиків. Необхідно забезпечити прозорість алгоритмів, пояснюваність рішень і контроль за автоматизованими процесами, щоб уникнути упереджених і непрозорих результатів. Важливим є дотримання етичних і правових стандартів щодо справедливості, відповідальності та ролі людини у стратегічних рішеннях. Крім того, ефективне використання ШІ потребує розвитку цифрових компетенцій дипломатів та організації співпраці між технічними фахівцями і дипломатичними службами.

Ключовим аспектом інтеграції ШІ у медіацію є баланс між технологічним прогресом і соціальною відповідальністю. Автономні системи можуть покращити якість перемовин і прискорити процес ухвалення рішень, але без належних стандартів прозорості, етики та контролю вони можуть підірвати довіру між сторонами, створювати ризики маніпуляцій та інформаційної нерівності, тому необхідно розробляти нормативні рамки, механізми моніторингу та оцінки ефективності ШІ-систем.

Завдяки здатності ШІ обробляти великі обсяги інформації, моделювати сценарії розвитку конфліктів і прогнозувати наслідки рішень, дипломати отримують цілісну картину міжнародних процесів, можуть оперативно координувати дії сторін і визначати оптимальні перемовні стратегії. Водночас алгоритми не враховують повною мірою соціокультурні, політичні та психологічні чинники перемовин, що підкреслює необхідність поєднання технологічних рішень із експертною оцінкою людини.

Для національної дипломатичної практики, зокрема в Україні, інтеграція ШІ відкриває можливості для зміцнення безпеки, швидшої обробки інформації та адаптації позицій у складних багатосторонніх перемовинах. На міжнародному рівні ШІ стає стратегічним ресурсом для прогнозування поведінки партнерів, оцінки наслідків різних сценаріїв і оптимізації комунікаційних стратегій. Поєднання ШІ із класичними аналітичними та комунікаційними інструментами дипломатії та підвищення цифрової компетентності дипломатів гарантує безпечне, ефективне та етичне використання штучного інтелекту у міжнародних перемовних процесах.

References [Список використаної літератури]

- Di Martino, L., & Ford, H. (2025). Navigating uncertainty: Public diplomacy vs. AI. *Place Branding and Public Diplomacy*, 21, 350–354. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41254-024-00330-z> [in English]. [Di Martino L., Ford H. Navigating uncertainty: Public diplomacy vs. AI. *Place Branding and Public Diplomacy*. 2025. № 21. P. 350–354. DOI: <https://doi.org/10.1057/s41254-024-00330-z>.]
- Grgić, S. (2025). *AI diplomacy: Insights and innovations from the bilateral navigator*. Siniša Grgić, PhD. <https://sinisagrgic.net/wp-content/uploads/2025/03/AI-Diplomacy.pdf> [in English]. [Grgić S. *AI diplomacy: Insights and innovations from the bilateral navigator*. Siniša Grgić, PhD. 2025. URL: <https://sinisagrgic.net/wp-content/uploads/2025/03/AI-Diplomacy.pdf>]
- Höne, K. E. (2019). Mediation and artificial intelligence: Notes on the future of international conflict resolution. DiploFoundation. Retrieved from https://www.diplomacy.edu/wp-content/uploads/2021/06/Mediation_and_AI.pdf [in English]. [Höne K. E. Mediation and artificial intelligence: Notes on the future of international conflict resolution. DiploFoundation. Geneva, Switzerland : Diplo, allab, 2019. 24 p. URL: https://www.diplomacy.edu/wp-content/uploads/2021/06/Mediation_and_AI.pdf.]
- Hrushchynska, N. (2025). Economic diplomacy in the era of artificial intelligence. *Kyiv Economic Scientific Journal*, 8, 25–31. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2025-8-3> [in Ukrainian]. [Грушчинська Н. Економічна дипломатія в епоху штучного інтелекту. *Київський економічний науковий журнал*. 2025. № 8. С. 25–31. DOI: <https://doi.org/10.32782/2786-765X/2025-8-3>.]
- Judijanto, L., Samaduri, L., & Nampira, A. A. (2025). AI in diplomacy: An analysis of the role of artificial intelligence in multilateral negotiations. *Synergisia*, 2(1), 1–12. DOI: <https://doi.org/10.62872/hkc0nc06> [in English]. [Judijanto L., Samaduri L., Nampira A. A. AI in diplomacy: An analysis of the role of artificial intelligence in multilateral negotiations. *Synergisia*. 2025. № 2(1). P. 1–12. DOI: <https://doi.org/10.62872/hkc0nc06>.]

- Kilburg, D. (2025). *AI use cases for diplomats: Applying artificial intelligence to diplomacy*. Chapman and Hall/CRC. DOI: <https://doi.org/10.1201/9781003612308> [in English]. [Kilburg D. *AI use cases for diplomats: Applying artificial intelligence to diplomacy*. Chapman and Hall/CRC. 2025. DOI: <https://doi.org/10.1201/9781003612308>.]
- Klymchuk, I. (2025). The role of artificial intelligence in modern diplomatic practice. *Scientific works of the Interregional Academy of Personnel Management. Political Science and Public Administration*, 72–77. DOI: [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2025-1\(77\)-11](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2025-1(77)-11) [in Ukrainian]. [Климчук І. Роль штучного інтелекту у сучасній дипломатичній практиці. *Наукові праці Міжрегіональної Академії управління персоналом. Політичні науки та публічне управління*. 2025. № 1(77). С. 72–77. DOI: [https://doi.org/10.32689/2523-4625-2025-1\(77\)-11](https://doi.org/10.32689/2523-4625-2025-1(77)-11).]
- Konovalova, M. (2023). AI and diplomacy: Challenges and opportunities. *Journal of Liberty and International Affairs*, 9, 520–530. DOI: <https://doi.org/10.47305/JLIA2392520k> [in English]. [Konovalova M. AI and diplomacy: Challenges and opportunities. *Journal of Liberty and International Affairs*. 2023. № 9. P. 520–530. DOI: <https://doi.org/10.47305/JLIA2392520k>.]
- Liu, Z., Sarrafzadeh, B., Zhou, P., Yang, L., Zhao, J., & Sharma, A. (2025). ProMediate: A socio-cognitive framework for evaluating proactive agents in multiparty negotiation. DOI: <https://doi.org/10.48550/arXiv.2510.25224> [in English]. [Liu Z., Sarrafzadeh B., Zhou P., Yang L., Zhao J., Sharma A. *ProMediate: A socio-cognitive framework for evaluating proactive agents in multiparty negotiation*. 2025. DOI: <https://doi.org/10.48550/arXiv.2510.25224>.]
- Pokhriyal, N., & Koebe, T. (2023). AI-assisted diplomatic decision-making during crises – Challenges and opportunities. *Frontiers in Big Data*, 6:1183313. DOI: <https://doi.org/10.3389/fdata.2023.1183313> [in English]. [Pokhriyal N., Koebe T. AI-assisted diplomatic decision-making during crises – Challenges and opportunities. *Frontiers in Big Data*. 2023. № 6:1183313. DOI: <https://doi.org/10.3389/fdata.2023.1183313>.]
- Sirenko, A. (2024). The role of artificial intelligence in making foreign policy decisions in the Ukrainian-Russian war. *European Socio-Legal & Humanitarian Studies*, 1, 122–128. DOI: <https://doi.org/10.61345/2734-8873.2024.1.13> [in English]. [Sirenko A. The role of artificial intelligence in making foreign policy decisions in the Ukrainian-Russian war. *European Socio-Legal & Humanitarian Studies*. 2024. № 1. P. 122–128. DOI: <https://doi.org/10.61345/2734-8873.2024.1.13>.]
- Vaccaro, M., Caosun, M., Ju, H., Aral, S., & Curhan, J. R. (2025). *Advancing AI negotiations: A large-scale autonomous negotiation competition*. DOI: <https://doi.org/10.48550/arXiv.2503.06416> [in English]. [Vaccaro M., Caosun M., Ju H., Aral S., Curhan J. R. *Advancing AI negotiations: A large-scale autonomous negotiation competition*. 2025. DOI: <https://doi.org/10.48550/arXiv.2503.06416>.]

Акопов А. Р.

Department of International Communications
Educational and Scientific Institute of International Relations
Taras Shevchenko National University of Kyiv
Yuriia Illienka Str., 36/1, Kyiv, 04119, Ukraine

ARTIFICIAL INTELLIGENCE IN DIPLOMATIC NEGOTIATIONS AND MEDIATION

Summary

The article explores the role of artificial intelligence (AI) in diplomatic negotiations and mediation, emphasising its practical application and analysing its potential advantages and risks. The research aims to provide a comprehensive understanding of the consequences of using AI tools in modern diplomacy and to assess their potential impact on resolving international conflicts, managing crisis situations, and shaping government policy in a digitised, technologically mediated international space. It is established that, amid increasing global instability and the complexity of international conflicts, artificial intelligence is an important factor in transforming diplomatic negotiations and mediation processes. The integration of AI technologies into diplomatic practice reflects broader digitalisation trends in international relations and modernises tools for conflict analysis, decision support, risk assessment, scenario modelling, and communication among negotiation participants at both national and international levels. By processing large

volumes of structured and unstructured data, AI systems help diplomats and mediators identify behavioural patterns, predict negotiation outcomes, model alternative scenarios, and foster consensus in bilateral and multilateral settings. AI can also optimise resource allocation, monitor the implementation of agreements, and track changes in stakeholder positions over time. However, the use of AI in sensitive diplomatic processes raises a number of ethical, legal, and political risks, including transparency, accountability, trust, data security, fairness, and the preservation of the human role in decision-making. **Key words:** artificial intelligence, diplomacy, security, mediation, risks.

Дата першого надходження статті до видання: 23.02.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 17.03.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026